

Izhaja vsako soboto zjutraj.

Uredništvo „Zarja“ je v Trstu
ulica del Fabbri, št. 2, III.
Tja je treba nasloviti vse roko-
pise, ki naj se objavijo v listu.

Kokopisi se ne vračajo. —
Nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo.

Poštno - hranilnični račun
št. 64439.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica delle Poste št. 9. Spre-
jema naročnino, inserate in
reklamacije. Naročnina „Zarje“
je za vse leto naprej po pošti
K 6. — za pol leta K 3.

Posamezne številke po 6 vin.

Cena inseratom je 10 vin. za
enostopno peti vrsto. Pri več-
kratnem objavljanju primeren
popust.

Konvikt za dijake hrvatske gimnazije v Pazinu.

Velezanimivo in važno je, kar beremo pod gornjim naslovom v zadnjem „Pučkem prijatelju“ o skrbi za dijake, ki se vzgajajo na hrvatski gimnaziji v Pazinu. Ta učni zavod je sicer v prvi vrsti važen za Hrvate, pa tudi za slovenski del Istre ni brez pomena. Zato posnemamo v naslednjem glavne misli po rečenem listu.

Komaj je bila osnovana gimnazija v Pazinu, so uvideli hrvatski rodoljubi v Istri, kako bi bilo potrebno, da se osnuje tudi konvikt za hrvatske dijake v Pazinu. Videli so, kako so dijaška stanovanja nepovoljna, tu in tam nezdrava, pa tudi hišna vzgoja je bila večkrat pomanjkljiva. Odločili so, da odstranijo te nezdruge prilike s tem, da osnujejo konvikt, v katerem bi imeli dijaki zdravo stanovanje in zdravo hrano, ter bi bili ob enem tudi pod dobrim nadzorstvom. Začeli so nabirati denar ter ustanovili „Dijaški dom“, iz katerega naj bi počasi nastal konvikt.

Krški škof Mahnič, ta dobra in plemenita duša, navdušena za vse, kar je veri in domovini koristno, je začel misliti, kako bi tudi on pomagal, da bi se tako potrebni konvikt sezidal. Zato je tudi prišel lani v Trst, da se dogovori s škofom dr. Nagl-om in potem v Pazin, da vidi, kako stoji stvar. Prišel je v Pazin, je stopil v dotiko in pogovor z vsemi važnimi osebami, ki razpolagajo s svoto nabrano za „dijaški dom“, ter jim je ponudil svojo pomoč. On ima namreč na razpolago precejšno svoto, katero je bil v šolske svrhe zapustil pokojni krški škof Feretič, in to svoto misli sedaj vporabiti za zidanje konvikta v Pazinu.

Da bi mogel konvikt dobro uspevati ter res koristiti, zato so potrebni primerni ljudje, ki naj bi dijake nadzorovali. Tudi za to se je pobrigal krški škof Mahnič. Stopil je v dogovor z najvišjim predstojnikom Salezijancev, ter ga naprosil, da bi ti dobri duhovniki nadzorovali mladež v pazinskem konviktu. Salezijanci so nam znani. Njihov ustanovnik je ita-

lijanski duhovnik Bosko, porojen leta 1815, ki je v svoji gorečnosti z največjo žalostjo opazoval, kako je deca posebno v mestih zapuščena. Razmišljal je, kako bi te otroke spravil na pravo pot. V ta namen je osnoval družbo duhovnikov, kojih glavna skrb je, da sprejemajo te zapuščene otroke pod svoje okrilje ter napravijo iz njih dobre kristijane na korist cerkve in države. Ime so dobili od sv. Frančiška Saleškega, kojega skušajo v delovanju posnemati. Njegovo započeto delo je tako uspevalo, da so danes salezijanski zavodi poznani po vsem svetu; tudi med nami Slovenci in med severnimi brati Poljaki imamo Salezijance, le Hrvatje jih do sedaj še nimajo.

Škof Mahnič je uvidel, kako blagotvorno delujejo drugod po svetu Salezijanci med mladino, in je prav zato počel misliti, kako bi bilo dobro če bi Salezijanci prišli tudi v hrvatske kraje. Na njegovo prizadevanje se je osnoval tudi odbor, ki naj bi skrbel zato, da dobi hrvatski narod hrvatske Salezijance, to se pravi, da bi dobri hrvatski mladeniči postali salezijanski duhovniki in kot taki zopet prišli med Hrvate.

Povrnimo se sedaj nazaj k našemu vprašanju. V konviktu torej, ki se ima sezidati v Pazinu, se bodo vzgajali dijaki hrvatske gimnazije. Zato je potrebno, da jih nekdo nadzoruje. Škof Mahnič je sprevidel, da bi bili za to najsposobnejši Salezijanci. Oni vzgajajo mladino v pravem krščanskem duhu, v strahu božjem, uče jih, kako morajo ljubiti domovino, v kateri so se rodili, in svoje brate, ki govore isti jezik. Salezijanci bi bili prava dobrota za naše dijake v Pazinu. Nepotrebno bi bilo še le opozarjati na to, da hoče škof Mahnič, da bi upravljali naš bodoči konvikt v Pazinu hrvatski Salezijanci. Zato je pa tudi poslal že pred več leti nekaj hrvatskih mladeničev v salezijanske zavode na izobrazbo.

Človek, ki to čita, se čuti kar navdušenega in bi si mislil, da mora ta zdrava misel vsakega rodoljuba razveseliti. Kaj še? Žal ima narod v Istri tudi takih sinov, ki jim ni po volji, da se gimnazijski dijaki vzgajajo v strahu božjem. Eden izmed

teh izgubljenih sinov je napisal v nekem zagrebškem listu članek, v katerem trdi, da bodo Salezijanci škodili našemu narodu v Istri, ker da bodo vzgajali dijake v — strogo klerikalnem duhu.

Kaj razumejo ti ljudje pod to besedo? To, kar mi imenujemo pravi krščanski duh in strah božji, to nazivljejo oni liberalnega duha. Tega sicer ne bodo nikdar odprto pevedali, ker vedo, da bi se jim ljudstvo potem odtujilo, zato pa mažejo in lažejo, kar se le da. Navadno pravijo, da klerikalen pomeni isto kakor duhovniški, in potem takem klerikalna vlada isto kar duhovniška vlada. Tako govorijo, kadar jih ljudstvo posluša, ko so pa sami, tedaj jim beseda klerikalen ne pomeni več duhovniški, ampak isto kar pomeni nam navadnim zemljanom beseda božji.

Ti le, ki so sedaj nasprotni, da bi se istrski sinovi-dijaki vzgajali pod nadzorstvom Salezijancev v pravem krščanskem duhu, so izgubili vero na visokih šolah, pa bi sedaj radi, da je izgube tudimladi dijaki. To želi tudi oni dopisnik v zagrebškem listu, ki pravi, da bi Salezijanci škodili našemu narodu, ker bi ga vzgajali v — klerikalnem duhu. Ti ljudje bi radi, da bi tudi pazinski dijaki postali taki, kakoršni so oni. No do tega ne pride, v to mi trdno zaupamo. Komaj čakamo, da pridejo Salezijanci v Pazin ter sprejmejo nadzorovanje naše dijaške mladeži.

In ni li to morda tudi narodeva želja? Kaj pa želi prav za prav dobro istrsko ljudstvo? Gotovo nič drugega, kakor da se mu vzgaja deca tako, kakor Bog zapove, ne pa kakor želi liberalna gospoda. Istrski kmet hoče, da ima svoje domače duhovnike in takih mora pričakovati iz pazinskega konvikta. S tem pa seveda ni rečeno, da bodo iz pazinskega konvikta prišli samo duhovniki. Ne! Saj potrebujemo tudi druge svetne gospode, ki pa mora biti krščanska in narodna iz enega kosa. Ko zvršijo dijaki gimnazij, naj si vsako prosto izbere, kaj hoče postati: sodnik, odvetnik, profesor, uradnik; a vsi ti morajo biti pošteni krščanski možje, kakor je tudi ljudstvo v Istri do dna duše krščansko.

Take dijake bodo vzgajali plemeniti Salezijanci. Dali bodo narodu dijake, ki bodo ljubili vero in svoj domovino. Zato le recimo kar odprto da želimo iz vsega sreča, da pridejo čim prej v Pazin apostoli mladine duhovni sinovi don Boska. Ti bodo prava sreča za Istro, posebno pa za dijake pazinske gimnazije.

Zadeva rimske „finime“.

V zadevi rimske „Anime“ se nas očitno ni prav razumelo. Ljubljanski „Slovenec“ pravi namreč, da je sicer „Zarja“ stvar v marsičem pojasnila, bistvene zadeve pa da vendarle ni se razložila. „Slovenec“ piše:

„Verjamemo, da je rektor „Anime“ dr. Lohninger le iz gmočnih ozirov sv. Očetu predlagal, naj se število kapelanov omeji na štiri, toda glavna stvar tiči v tem, ali je pri tej priliki Vatikanu nasvetoval, da morajo ti kaplani, kakor pravi statut, ki se pa v tem obziru dozda ni strogo izpolnjeval, biti nemške narodnosti ali ne, „Zarja“ ne pove o tem ničesar.“

Kdor to čita, bo mislil, da smo mi v „Zarji“ pisali, da je dr. Lohninger sv. Očetu, res predlagal spremembo statuta, če tudi samo iz finančnih ozirov. Vsaj „Slovenec“ pravi, da nam to rad veruje. Prosimo, kje smo pa vendar mi trdili kaj takega? Naj se nam to pokaže! Pisali smo:

„Da bi bil dr. Lohninger predložil sv. Očetu nov statut, to je popolnoma neresnično. Čemu bi ga bil tudi predložil? Mar je treba zato, da se pove, da je sedaj dohodkov le za štiri kaplane in ne za več, mar je treba za to novega statuta? Sploh ni treba pri tem sv. Očeta, saj je sprejemanje kaplanov stvar kardinala protektorja.“

Zdaj pa naj kdo primerja, to, kar smo mi pisali in kar se nam tu podtika. Mar si ne to popolnoma nasprotuje? To smo pač jasno povedali, da ni bil predložen noben statut sv. Očetu, in da ni mogel isti potemtakem podpisati nobene krivice. To menda stoji!

„Slovenec“ pa pravi dalje: Glavna stvar tiči v tem, ali je pri tem (dr. Lohninger) Vatikanu nasvetoval, da morajo ti kaplani, kakor pravi statut, biti nemške narodnosti. „Zarja“ ne pove o tem ničesar.“

Za božjo voljo, kako ste pa čitali, da niste tega opazili? Prečitajte vendar še enkrat, in boste videli da smo stvar prejemtorično rešili. Pisali smo:

„Statut zahteva, naj bodo vsi kaplani nemške narodnosti. Sprejemali pa se niso samo Nemci, ampak tudi duhovniki drugih narodnosti, da so le dobro poznali nemški jezik... V tej stvari se ni prav nič spremenilo. Prej kot slej pošiljajo po tej milejši praksi vse

dopuščalo, da bi jih bil Flavian odprl. Začel je urno odpravljati ruševino izpred vrat. Bilo je zelo težavno delo. Znoj mu je bil curkoma z glave in večkrat je moral odjenjati. Ko je zvalil največje kamenje proč, je bil že silno utrajen. S poslednjimi močmi, kar jih je še imel, potegne vrata k sebi, da so kar zahreščala in — bilo mu je, kakor bi se mu zvalil težki kamen raz sree, saj morda je rešen in prost. Oh kaj še! To je bila žal prazna nada. Gost dim in gork sopar udereta skozi vrata ter mu jemljeta sapo in v d. Ni manjkalo veliko, da ne omahne. Ko sprevi, da tukaj ne sme dalje ostati, če se noče zadušiti, se jame pomikati opasno kakor slepec ven iz kleti, ven v pogubonosni dim, v strašno negotovost. Težko, zelo težko je bilo napredovati, ker hoditi, ali boljše rečeno lezti je moral po sami ruševini. Več kot enkrat se je spodtaknil ob kamen, več kot enkrat je butnil v steno. Slednjič postane dim nekakor bolj redek in blagodejen žarek razsvetli puste razvaline. Nekaka čudna moč oživi Flavijaneve ude in tako spretno leze naprej po ruševini, da stoji v kratkem pred veliko odprtino. Hotel je kar planiti na prosto — smrt mu prepreči korak, ne more. Bil je v prvem nadstropju, šest do sedem metrov visoko od tal, pokritih z razvalinami, iz kojih se je tu pa tam vzdigoval gost dim. K sreči zapazi bolj na desno mesto, kjer je napravila ruševina visok nasip. Še enkrat pogleda pred seboj, kjer se vali gost dim in za seboj kjer šviga visoki ognjen steber v temno nebo, potem se spusti in skoči naravnost na kupec...

LISTEK

Flavian.

Slika iz časa zadnjega južnitalijanskega potresa.
Spisal I. K.

I.

Ne en dih!
Ne en list ne zatrepeče,
Mirno v srebru se leskeče;
Ziblje stvarstvo sladko speče
Pokoj tih.....

Proti jutru je bilo. V zvoniku Messinske katedralke je vdarilo petkrat v tiho noč. — Potem zopet tišina. Nič ni bilo slišati več, niti najmanjšega šuma. Samo zdaj pa zdaj je potegnil hladen balzamični veterček po mirno spavajočem mestu, po zelenih, duhtečih gozdih in po neskončni morski gladini, kakor bi bil lahek oddihlejš speče deve — te prekrasne, divne, južne narave. Bledi mesec je plaval po temnomodrem jasnem nebu in vse je bilo čarobno razsvetljeno od njegovega srebrnoga svita. In tam ob bregu je stal svetilnik ter pošiljal svoje svareče žarke tja na daljno morje, kjer so plavale nekatere jadre.....

II.

In zdajci, o groza, drobteči potres!
Hrumenje, rohnenje do strmih nebes,
Grožno in strašno se razlega —
— Kaj bode, kaj bode iz tega?!

Mahoma se je spremenila ta krasna idila. Kakor bi se speča deva vzdramila iz

težkih sanj in planila kvišku, tako se je vzdramila narava iz nočnega miru. Veter, ki je dosedaj komaj čutno pihljal, je pritisnil z vso silo, da je zajčalo drevje po vrh in gajih. Slišati je bil čudni šum, kakor bi morje silno pluskalo ob skalnatem bregu, potem sunek, grozni sunek — strašno prasketanje — rušenje, kakor bi se podiral in rušil ves svet. V istem hipu neznamen tisočeren krik, kateri se je večkrat bolj na tihoma ponavljal. Tu pa tam še posamezni obupajoči kliki, slednjič nič več. Nič več ni bilo čuti in tudi videti ne, ker na nesrečno Messino leže težka, gosta megla.

III.

V neki celici Messinske jetnišnice je premišljeval Flavian svojo usodo. Glavo je imel naslonjeno na desno roko in to uprto ob vzvišenemu delu svoje borne postelje. Na neki mali, leseni polici, ki je visela ob zidu nasproti postelje, je prasketala in brlela slaba oljnata svetilka, ter slikala na resni obraz nemirne temne sence, ki so ga delale še groznejšega. Pikre oči ujetnika so bile uprte v strop, le zdaj pa zdaj jih je trenotek povsili in kratko vzdihnil, kakor bi bil že naveličan neprijetnega življenja v ozki, nizki, zaduhli celici. Ni čuda, saj je sedel tukaj že poldrugo leto. Na samotnem potu kateri vodi iz Messine v bližnjo vasio. St. Lucija je bil naklestil neko jutro zgodaj bogatega trgovca in ga povrh tega še bropal. Ubogi mož je za teden dni vsled prizadetih mu ran umrl. Ali zločinec tudi ni ušel. Prav zdaj premišljuje

„škofije nekdanjega rimsko-nemškega cesarstva (in teh je 45) po vrsti enega izmed „svojih duhovnov kot kaplana v ta zavod, tako da pride približno vsaka škofija po „enajstih letih zopet na vrsto poslužiti „se te svoje pravice. Tu se ne gleda, na to, „je-li kdo Nemec ali ne, da le zna dobro „nemško, ker bo moral nemško pridigati. „Kmalu pride n. pr. na vrsto tudi naša „škofija, in če bo koga poslala, gotovo ne „bo poslala kakega Nemca, saj jih nima. „V tej stvari ni čisto nobene „spremembe in ni povoda, da „bi vpili o kakih vnebovpijo- „čih krivicah, saj se Slovani „istotako sprejemajo, kakor „do sedaj.“

Tako smo pisali mi. Zdaj pa povejte, ali je bilo možno punctum quaestionis bolj natančno precizirati, kakor smo ga mi. Tu je jasno povedano, da niso Slovani nič prikrajsani!

V nadaljnjo polemiko se ne spuščamo. „Slovenec“ piše namreč dalje, da se mu čudno zdi, ker smo mu zamerili, da je očital sv. Očetu, češ da je slabo informiran podpisal krivičen dekret. Saj vsi, ki so članek čitali, vedo da je bilo vredno zameriti. Niti zgledi, ki morajo po sili figurirati, kakor zgreška župana, kardinala Koppa (velikega prijatelja pokojnega poljskega nadškofa Stabilewskega) in monsignora Paniceja, ne spremenijo na resničnem stanju zadeve „Anime“, kakoršnega smo mi podali, prav nič. Mirno lahko končamo s „Slovenčevimi“ besedami: „Kar se nam zdi krivično, tega ne bomo proti nikomur zamolčali.“ Krivično se nam zdi, če kak list — in naj bo tudi katoliški — brez najmanjšega povoda sramotilno napade sv. Stolico, in zato nismo mogli zamolčati, pa tudi v bodoče ne bomo!

Politiche vesti.

AVSTRIJSKI DRŽAVNI ZBOR.

Tudi pretečeni teden je zbornica mlatila prazno slamo. Rednemu delovanju zapirajo pot brezštevilni nujni predlogi, o katerih govorijo poslanci na dolgo in široko. Med poslanci ni zanimanja za te razprave. Dela se v odsekih. Aneksijski odsek je imel važno sejo. Skupni finančni minister Burian, ki upravlja Bosno, je dovolil nekemu ogrskemu konzorciu, da ustanovi kmetško banko v Bosni. Ta banka bi posojevala kmetom denar, da bi se odkupovali izpod gospodstva begov. Toda pogoji posojil so taki, da bi kmetje prišli iz dežja pod kap. Ogrski čifuti bi kmete odrl od mozga. Najbolj kričeče je pa to, da bi Burianovim dovoljenjem pomagali odirati kmete bosanski uradniki in da bi dežela garantirala za Bosno. Zato sta nastopila proti tej banki v aneksijskem odseku med drugimi tudi dr. Šusteršič in dr. Krek. Tudi voditelj avstr. finančnega ministrstva pl. Forkasch se je pridružil temu protestu. — Važen dan v avstrijski zgodovini je 3. svečan. Narodni boji, zlasti med Nemci in Čehi, ovirajo vsako redno delovanje v korist ljudstva. Zato je vlada sklenila, da uredi jezikovne razmere na Češkem. Zato je predložila zbornici v sredo jezikovni zakon. Ta zakon določa, da se ustanovijo okrožne vlade, ki bodo podrejene neposredno namestništvu. 10 je čeških, 6 nemških, 4 so mešane. Okrajna glavarstva se pomnožijo, tako, da jih bo 115. Sodnih okrajev bo 138 čeških, 95 nemških, 5 mešanih. Okrožne vlade bodo nekaj urad med glavarstvom in namestništvom. Le Praga ostane pod kompetenco namestništva. Kar se tiče zunanje uradne jezika, je načelom pri čeških uradih češki, pri nemških nemški. Vendar se mora pri enojezičnih uradih s

IV.
..... Brezmejno gorje
Rodilo si ti!
Ker bilo siti, ker pilo si ti
Potoko krvi.

Strašni pogled je nudilo nesrečno mesto. Kjer so se dvigale popred visoke, krasne palače in gledališča, kjer so se razprostirali nekdanji lepi zeleni vrtni in drevoredi, tam se je čul zdaj stok in ječanje. Od ponosne katedralke ni ostalo drugega kakor golo razpokano zidovje. Kamorkoli si pogledal, sama ruševina iz katere se je dvigal na nekaterih mestih dim. Tu si videl človeška trupla, krvava in razmesarjena, tam so blodili ljudje kakor zmešani po razvalinah, ter klicali drugim na pomoč. Tu vzdih, zadnje hropenje, tam strašno ječanje, da bi ti lahko srce počilo. Tu jemlje smrtno ranjeni oče zadnje slovo od svoje zbegane družine, tam zopet skuša nekdo izvlči ranjenca izpod kamenja — morda očeta, prijatelja, brata. Toda le malo, malo jih je bilo, ki so slišali smrtno vzdih te zapuščenih sirot.

Med temi je bil tudi mlad človek, obleden v belo platneno suknjo. Kjer je le mogel, tam je tolažil in pomagal, dasi je sam krvavel iz več ran na glavi in na rokah. Večkrat se je podal v skrajno nevarnost, v divje prasketanje ognja, plezal po še vedno podirajočem se zidovju, kjer je morda še klicala uboge reva na pomoč. Zdaj ravno hiti zopet proti nasipu, izpod katerega so prihajali glasovi: „Na pomoč, na pomoč — umr...!“ Zadnjega zloga te besede ni bilo več slišati. Kakor jelen, splašen od nepredvidnega lovca,

strankami uradovati v jeziku strank in uloge tudi v tem jeziku rešiti. Pri dvojezičnih uradih sta oba jezika enakoveljna. Notranji uradni jezik je pri čeških okrožjih češki, pri nemških nemški. Nemško se uraduje v vojaštvom, orožništvom, centralo in izvedenimi uradi. Pri enojezičnih uradih se zahteva popolna jezikovna kvalifikacija uradnikov; uradniki, zmožni drugega deželnega jezika, dobe posebno doklado. Razmerje med češkimi in nemškimi uradniki je 62 : 38. — Ko je stopil Bienenrth v zbornico so začeli češki radikali razgrajati. Tudi med njegovim govorom je bil hrup. Predsednik je dejal, da stojimo ob resnem preobratu: ali naj narodni boj še dalje mori vse javno življenje, ali naj se razmere na Češkem, ki vplivajo na vso Avstrijo, pomirijo. Če s to zgodi, bo v blagor narodov in države. Hrup je bil nepopisen. Na predlog čeških agrarcev, se je takoj pričela debata o ministrovih izvajanjih, preko drugih nujnih predlogov. Proti temu so protestirali češki radikali in ker je predsednik kar dal besedo dr. Masaryku, so začeli češki radikali z obstrukcijo. Poslanci menijo, da je ravnal predsednik proti poslovniku. Weisskirchner se je že pogodil s češkimi radikali.

BALKAN.

Sporazum med našo državo in Turčijo bo podpisan in sklenjen te dni. Avstrija je nekoliko spremenila pogoje, ki jih je stavila Turčija. Avstrijski poštni uradi se odpravijo le tam, kjer jih druge države nimajo. Drugod pa se odpravijo takrat, ko jih odpravijo tudi druge države. Avstrija obdrži svoj protektorat nad katoličani v Albaniji. Tudi bojkot proti avstrijskemu blagu in ladijam ponehuje. — Bulgarija ni hotela Turčiji plačati več kot 82 milijonov frankov odškodnine, Turčija pa tudi ni hotela odnehati. Sedaj je pa posegel vmes ruski minister Izvolski ter predlagal sledeči način: Turčija je Rusiji dolžna več milijonov, te milijone Rusija Turčiji pusti, Bulgarija bo pa to svoto Rusiji dolžna. Bulgarija so s tem načinom zadovoljni, Turčija se pa še ni izrekla. Zadovoljni pa nista s tem Avstrija in Nemčija, ker se bojita, da bo na ta način zopet zrastle ruski vpliv v Bulgariji in sploh na Balkanu, kar pa škoduje zlasti Avstriji.

NOVICE.

nNovi predsednik višjega deželnega sodišča v Trstu. — Uradni list „Wiener Zeitung“ je objavil imenovanje dvornega svetnika pri najvišjem sodišču na Dunaju gospoda Avgusta Jacopig predsednikom višjega deželnega sodišča v Trstu.

nŠtrajk voznikov traje torej dalje in sicer, kakor slišimo iz ust štrajkajočih voznikov samih, skoro brez upa na zmago. Nam se delavci, ki so že toliko časa brez dela in zaslužka — odkritosrečno rečeno — usmilijo. Svoje stališče smo v „Zarji“ že jasno označili in, kdor nas je hotel razumeti, nas je lahko razumel. Mi smo odločni pristaši združne ideje, vemo pa tudi, da so razmere večkrat bolj močne kot ideje. Že pred 14 dnevi smo izrazili svojo bojazen glede končnega izida in le želimo, da ne bi imeli mi prav.

nVolitve v mestni svet tržaški. Volitve v mestni svet, ob enem deželni zbor tržaški, so napovedane za junij t. l. Dne 13. junija bo volil 4. mestni volilni razred in 2. okoličanski; 17. junija 3. mestni razred, 21. junija 2. mestni razred; 25. junija 1. mestni in 1 okoličanski. Trgovska in obrtna zbornica bo volila 30. junija.

nVolivne liste za mestne volitve se lahko naročijo do vstevši 8. t. m. vsaki dan od 9. zjutraj do 2. pop. in sicer pri mestnem ma-

tako steče Flavian — ker ta je bil mladi mož — proti nasipu. Za njim zavpije nekdo „Stoj!“ On se ne zmeni, ter hiti naprej kar more. Še dvakrat zadoni kratko povelje, potem — strel — krik; Flavian se zgrudi na razvalino, poleg žrtve, katero je hotel rešiti. Karabinier pristopi, sune ga z nogo in ko vidi da je mrtev, ga pusti ležati, ter odide... Škoda, ali moralo je tako biti. Bilo je dano strogo povelje, da se mora postopati proti ubežnim ujetnikom najostreje.

V.
In mamke skrbne, in ljube sestre
Se upajo zdaj —
A brat jim in sin iz daljnih ravnin
Ne pride nazaj.

Drugi dan zjutraj je stalo ob pomolu v Sirakuzi neštevilno ljudi. Angleški parnik „Dalke“ je imel pripeljati iz Messine nekoliko ranjencev in vse do tega časa zopet ujetje zapornike. Med čakajočimi, sta stala tudi starček in stara ženica. Bila sta oče in mati Flavjana. Ali čakala sta ga zaman. „Ni ga, ni ga“, trepetale so blede ustnice ubogih starčkov, ko so izvedeli od stražnika tragični konec svojega sina. „Zašel je enkrat, ali bil je vendar dober, naš ljubi, zlati Flavian“. In tekle so solze, bridke solze iz oči ubogih starišev, edinih duš, ki so tožile po Flavjanu. Še leži tema nad razvalinami nekdanj tako lepe Messine, in na tem skupnem grobišču počiva med tisočimi ljudi tudi nesrečni Flavjan.

gistratu. Pri naročilu se mora plačati polovica približnih tiskarskih stroškov, sicer se naročilo ne sprejme. Ostanek cene volilne liste bo plačati ob izročitvi.

nZagovornikom plesa. Konstatirajmo pred vsem, da nas res nemalo veseli, da inteligentni in neinteligentni plesavci, ki se zbirajo krog „Edinosti“, tako pridno berejo „Zarjo“. Naši članki v zadnjih številkah, ki so vzbudili toliko zanimanja za naše tržaško narodno življenje, se zdi da so zanimali tudi ljudi v „narodnem“ domu. V notici „Gromovnikom proti plesu“ so v „Edinosti“ izpovedali, da jih naša izvajanja še vedno zelo skele. Tu nam očita našo strogost, češ kako se mi upamo pisati proti njihovim plesnim prireditvam, ko pa prirejajo na Dunaju in na Ogerskem krščansko-socialni močje plesne zabave in to pod protektoratom cerkvenih dostojanstvenikov. Daleč ste šli, gospodje, po zdravilo svojim ranam. Saj ni bilo treba hoditi ne na Dunaj, ne v Budimpešto, kar tukaj doma povejte in bilanco napravite, koliko ima naša ljudstvo koristi in koliko ima škode od vaših plesov. Saj mi nismo nikdar pobijali plesnih prireditev radi te ali one zasebne avtoritete, ampak le iz stališča krščanske morale. Držimo se principa in nas pri tem prav malo briga, koga zadene, ali krščansko-socialne močje ali katero cerkveno osebo. Sicer se pa krščansko-socialni močje ne udeležujejo plesa v kolikor so kršč. — socialni, ampak iz drugih manj krščanskih ozirov, kakor n. pr. navada, strah pred zamero, posvetrost itd. Noben bal se torej ne more imenovati katoliški bal. Konečno pa tudi vemo, zakaj si prireditelji plesov pridobiti protektorat uplivilnih katoliških firm. Saj nam gospodje zagovorniki plesa to sami povedo. Gre pač zato, da kjer je več bleška, je tudi več — cvečka.

nIn zopet ples. „Edinost“ z dne 30. febr. t. l. je zopet napisala članek, ki je naperjen proti nam, dasi se ne imenuje „Zarja“. Tega imena se namreč neki ljudje ogibajo kakor nekdo blagoslovljene vode. — Slabo znamenje! Od argumentov, ki smo jih v raznih člankih, navedli proti plesu, ne izpodbija ni enega. Najlepša pa je argumentacija, češ „Edinost“ ni pisala, da ako bi se zaprle plesne dvorane, bi zahajali vsi „do zadnjega“ drugam, temuč samo da je „gotovo, da bi jih zahajalo mnogo“. Če je tako, tedaj prosit, gospodje! Lep naraščaj!

nCvetke iz polja N. D. O. Utrgali smo jih na izletu N. D. O. v Mačkovlje. Darovali so nam jih govorniki narodno organiziranih delavcev. Prva cvetka diši tako: „Mi ne potrebujemo katoliških društev, ker tukaj smo vsi katoličani in ni med nami ne Turkov, ne Protestantov“. Čudno, da niso ti močje že pred podrgim letom tako modrovali: Mi smo sami delavci in narodnjaki, zato pane potrebujemo narodne delavske organizacije. Toda stoj! Le ne prenačaj! Morda so pa to organizacije zato spravili na noge, ker so videli, da ni med njimi sam delavec, ampak tudi kak advokat itd. in se jim je zdelo potrebno organizirati se, da take ljudi s časom potisnejo ven. To bo vse prihodnost pokazala..... Druga cvetka iz tega polja pa diši tako-le: „Samo bogatini so vstanu priiti v nebesa, mi reveži pa ne, ker ne moremo duhovnikom plačati za maše“. Neglede na to, da so nam ti narodno organizirani delavci dali s to svojo argumentacijo najboljši dokaz za svojo rudečo internacionalno barvo, smo jim pa še posebno hvaležni, da so na svojem shodu tako gladko rešili to veljavno delavsko strokovno vprašanje. Ni res?

nKmečkega stanovskega shoda v Ljubljani dne 31. jan. se niso udeležili samo kmetje iz določenih bližnjih okrajev, ampak tudi iz drugih slovenskih pokrajin. Prišlo pa je na shod tudi nekaj liberalcev, ki so hoteli shod razbiti, kar se jim pa ni posrečilo. Begali so kmete na vse mogoče načine, češ da jim S. L. S. namerava naložiti nove davke in jih popolnoma uničiti. Zbeganost je pa takoj ponehala, ko je shod začel in je dr. Šusteršič izjavil, da je on sicer osebno proti vladni predlogi o socialnem zavarovanju v sedanjih obliki, da bo pa za poslance veljalo le to, kar bo slovensko ljudstvo samo sklenilo. V istem smislu je govoril dr. Krek, ki je bil mnenja, da bi vladna predloga bila v bistvu lahko velikega pomena za kmečki stan, da bo pa tudi njemu meročajno le to, kar ljudstvo samo hoče. Tako so se razburjeni valovi hitro pomirili, da je lahko sledilo stvarno razpravljanje. Shod se je končno izrekel z ogromno večino proti vladni predlogi. Poslanci S. L. S. so vzeli to na znanje in se bodo po tem ravnali.

V smislu sklepa kmečkega stanovskega shoda je poslanec dr. Ivan Šusteršič naznanil ministrskemu predsedniku Bienenrthu, da so se zaupniki kranjskih kmetov izrekli zoper vladni predlog in vsled tega poslanci S. L. S. ta predlog odklanjajo. Ministrski predsednik je izjavil, da si je vlada bila od vsega početka svesta velikih težav. On sam je dvomil, da bodo kmetje hoteli prevzeti dotično vplačilo. Ako je kljub temu vlada vložila svoj predlog, storila je to zato, da je pripravila podlago za posvetovanje poslancev, ki lahko vladni predlog odklonijo, sprejmo ali premenijo. Dr. Šusteršič je nato stopil v stik z voditeljem poljskih kmetov, poslancem Stapinskijem, in se je z njim posvetoval radi nadaljnega postopanja v tej zadevi. Poljski kmetje zavzemajo namreč v tem vprašanju podobno stališče, kakršno je bil zavzel preteklo nedeljo ljubljanski kmečki stanovski shod. V teh razmerah ni misliti, da bi sedanji vladni predlog postal zakon. Odsek, ki se ima pečati o tem predlogu, svojih posvetovanj še niti pričel ni.

nKranjsko mladeniško gibanje. Telovadnih odsekov je sedaj na Kranjskem že 52. Pri novoletni agitaciji za „Mladost“ je samo 15 odsekov, naročilo 800 izvodov „Mladosti“ drugi še nabirajo. Od 8. do 13. febr. se vrši v Ljubljani mladeniški tečaj, večinoma za telovadce-vaditelje, pa tudi za organizatorične vaditelje. Priglasili so se zastopniki skoro vseh telovadnih odsekov.

nVolitve v kranjsko trgovsko in obrtno zbornico so končane. S. L. S. ki je imela do sedaj v tej zbornici samo 4 zastopnike, jih bo imela v bodoče sedem.

nZa žrtve potresa so nabrali katoličani iz raznih krajev sveta do sedaj okoli 3 milijone lir in jih poslali sv. Očetu na razpolago. Tržaška škofija je poslala vsega skupaj 4200 K. Listo teh darov objavlja „Osservatore Romano“.

nItalija joče. Piangi, Italia, che ben ne hai donde! Besede Leopardija se današnjim razmeram v Italiji kar najbolj prilagajajo. Da Italija je žalostna in nje prebivalci pretakajo solze ne toliko radi nesreče, ki je zadela njih brate v južnem delu kraljestva, kolikor radi načina, s kojim postopa italijanska birokracija v teh žalostnih časih. Ne samo žene in otroci ampak tudi odrasli močje jočejo, ker ne vejo in ne morejo pomagati svojim sobratom ki jih, varuje birokracija. Strašno je samo pomisliti, da bi se 20. do 30.000 več ljudi lahko rešilo iz razvalin, ko bi v Italiji ne bilo te birokratične zalege. Vsaki dan izkopavajo v Messini in Kalabriji mrliča ki niso še strohnjeni ampak še le pred nekaj dnevi, pred malo urami umrli. Nihče ne dvomi, da so ti živo pokopani umrli strašne smrti, ki bi se pa jako lahko preprečila od merodajnih krogov. Kak nered vlada v ponesrečenih krajih, si lahko mislimo, ko vemo, da pravosodni minister „Orlando“ ni mogel na noben način ni s prošnjami, ni z denarjem pripraviti koga k temu, da bi izkopal njegovo nečakinja izpod razvalin. Ljudem je bilo vsako kopanje prepovedano. Mnogo ljudi je prišlo v Messino iz daljnih krajev n. pr., iz Milana iz Florence, da bi rešili svoje domače v Messini pokopane še žive ljudi, a po dolgem prepiranju s sodnijo so se morali vrniti domov. — Nesrečneže, ki so ušli smrti je pa birokratična vlada gnala v mesta kjer je mizerije že itak dosti in kjer delavcev brez zaslužka že ne manjka. Generalu Mazza ni bilo toliko mar za življenje pokopanih kolikor za to, da je poročal v liste število mrličev da je plačeval one, ki so mu pomagali pisariti in reševal blagajne in banke. — Ljudje po mnogih vaseh so bili po štirinajst dni brez hrane, kakor bi general Mazza ne imel zemljevida Sicilije pri rokah, s kojim bi znal najti one nesrečne vasi. Vozovi hrane in živil stojijo po cele dni na dežju in čakajo ukazov, kam in kako naj krenejo. — Lesa za postavljanje barak se do sedaj ni in vendar je že več kot štiri tedne kar se ga je naročilo. Bog ve, če bo sploh prišel! toda kaj se birokracija za vse to briga, nje naloganin da rešuje žive pokopane, ampak ona mora urejevati protokole raznih tatvin.

Strašnejša nesreča toraj od potresa za Italijo je — birokratična vlada. Mislimo, da se bodo tudi italijanskemu prebivalstvu enkrat oči odprle in ne bodo šli na limanice birokratov, ko jih bodo ti bodrili k demonstracijam proti Avstriji.

nZločinec Danvers obglavljen O usmrčenju zločinca Danversa na Francoskem, ki je bil umoril svoje gospodarje, poroča „Osservatore Romano“ sledeče podrobnosti: Usmrčenje se je izvršilo dne 6. jan. zjutraj. — Že po polnoči je zasedlo vojaštvo trg Inguimbert, kjer se je imela izvršiti smrtna kazen. Ogromno množico radovednežev so potisnili nazaj, kar pa ni šlo tako gladko. Občinstvo je glasno protestiralo. Mraz je občutno pritiskal. Ob štirih in pol je prišel, ali bolje se je pripeljal krvnik Deibler in do šeste ure postavljaj morilni stroj za obglavljenje: giljotino. Ob šesti uri in 20 minutah so vstopile sodnijske oblasti v celico obsojenca, ki je bil zbujen in si je zakrival obraz z obema rokama. Državni pravnik mu je z ginjenim glasom naznanil, da je bila njegova prošnja za pomiloščenje odbita in ga je spodbujal k srčnosti. Danvers je objubil, da bo srčen, pristavil je „pa, da ga je že krik od zunaj opozoril, da je prišla najbrže ura pravične kazni. Nato je izpil kozarec ruma in napil svojemu odvetniku, pokadil je tudi nekaj cigaret, nakar se je izpovedal in bil navzoč prisv. maši. Ob sedmi se je preoblekel in potem so šli vsi skupaj proti morišču. Sodnijska komisija je šla spredaj, sledil je duhovnik, ki je stopal tik pred obsojencem, katerega sta držala dva jetniška uslužbenca. Giljotina je bila komaj dva metra preč od glavnega izhoda iz ječe. Obsojenec Danvers je bil popolnoma bled. Prav nič se ni protivil. Niti časa ni imel, da bi uprl svoj pogled na svojo smrtno posteljo giljotino ali pa na množico radovednih gledavcev. V hipu so ga prijeli krivnikovi hlapci in zvezali na desko giljotine. Položili so ga z vratom pod oster nož te morilne priprave. Sekira je padla in zločinec Danvers je bil v večnosti. Nekateri izmed občinstva so zavpili ali zazvižgali, drugih posebnosti ni bilo. Mrtvo truplo je bilo položeno na voz in popeljavano v bolnišnico na zdravniško-polijsko preiskavo. — Ljubljanski „Slovenec“ je priobčil povodom obglavljenja tega zločinca naravnost imeniten članek pod naslovom „De profundis“. Listi so namreč poročali, da je prišla tolpa našemljenih pustnih razgrajčev v noči pred obglavljenjem pred celico obsojenca in mu pela pod oknom njegovo nagrobnico. Te živali v človeški podobi so se hotele ob enem tudi pošaliti s cerkvenimi obredi, ker so peli

ravno psalm „De profundis“, ki ga rabi cerkev pri pogrebi odraslih. Ali si moremo misliti hujše posurovelosti? Mar se je kedaj bralo kaj slšnega iz najtemnejše poganske dobe? Tu se vidi, česa je zmožen človek, ko ga oropajo luči svete vere. Nedavno se je na Francoskem razpravljalo o tem, ali naj bi se odpravila smrtna kazen ali ne. Slenilo se je obdržati jo še dalje. Značilno je, da so najbolj zahtevali smrtno kazen razuzdani mestni prebivalci, ki se kaj radi naslajajo ob takih žalostnih prizorih. Od ene strani se torej na Francoskem vzgajajo zločinci in brezverskih šolah, od druge strani pa se ti zločinci, ki so le posledica brezverske družbe, obglavljajo, da se tako nudi občinstvu — zabava. Glejte, kam je prišla francoska dežela brez Boga. Tudi pri nas bi znalo priti tako daleč, če ne bomo prav pridno podpirali versko vzgojo in versko izobrazbo.

n Občinske volitve v Pulju bodo meseca aprila. Volilcev je 14 tisoč.

n Postojna — mesto? Občinski odbor trga Postojna je sklenil prositi pri cesarju, da se povzdigne Postojna v mesto. Prošnja se sklicuje na važno zgodovino Postojne in pa na veliki pomen, ki ga ima notranjska metropola za obrt in trgovino ter vsled svoje slavne jame za ptujski promet.

n Oratorij „Il natale del Redentore“ so proizvajali minolo sredo prvokrat v Avstriji in sicer v Ljubljani. Krasno glasbeno delo velikega italijanskega mojstra Don Lorenzo Perosija, ki je tako vzvišeno obdelal „Zveličarjevo rojstvo“, je privabilo v belo Ljubljano nebroj občinstva in glasbenikov.

n Lakota v Dalmaciji. Na županstvo v Vodici v Dalmaciji je prišlo okoli 500 žen z otroci prosit podpore, ker nimajo kaj jesti.

n Med sv. mašo umrl je v Zagrebu v Marijini cerkvi prošle nedeljo nek 70 leten starček Zadela ga je kap.

n Nov hrvaški dnevnik. „Hrvatski glas“ je izšel v Zagrebu. Prodajajo številko po 2 vin.

n Velik konjski semenj bo dne 27. feb. v Gradiški. Na tem sejmu bo posebna vojaška komisija zbirala konje za vojaške potrebe. Konji morajo biti stari od 4 do 7 let, visoki morajo biti od 154 do 159 cm. Za konja, kateri bo spoznan sposoben za vojaške potrebe, je cena 700 K.

n Nov denar po dve kroni dobimo v kratkem. Vlada je že predložila dotično predlogo. Napravili bodo takega denarja za 50 milijonov kron.

n Cesar Menelik umira. Abesinski cesar Menelik, ali kako se on imenuje, „kralj vseh kraljev Etiopije“ v Afriki umira. Vlado je prevzela kraljica Taitu. Bati se je resnih nemirov. Znano je, kako je ta poganski vladar stal v prijateljskih odnosih s sv. Očetom Pijem X.

n Kakšno bo vreme to luno? Tako, kakoršno je bilo četrti in peti dan po mlaju. Na splošno torej suho vreme, le prav malo padavine. To pravilo nas večidel ne goljufa.

Iz okolice.

n Iz sv. Ivana. Naše izobraževalno društvo priredi drugo nedeljo dne 14. t. m. svojo pustno veselico. Vspored obsega: petje in dve šaloigri: „Zamujeni vlak“ in „Urh ob liubo je prelomil“. Slednjo je spisal naš društveni tajnik g. Ivan Križman. Med točkami bo sviral gramofon slovenske komade. Kdor se hoče par uric prijetno zabavati, naj le pride. K obilni vdeležbi vabi odbor.

n Iz Opčin. Na svečnico smo pokopali Matijo Bastijančiča, vpokojenega železniskega čuvaja. Umrl je bil nagloma v noči med soboto in nedeljo. — Isti praznik je umrl tukajšnji gostilničar Oto Hollstein, previden s sv. zakramenti, v starosti 59 let. Pokojnik je bil gotovo najtežji mož ne le pri nas ampak tudi daleč naokoli. Pogreb se je vršil v četrtek s sv. mašo.

n Iz Rojana. Na svečnico smo pokopali dobro znanega rodoljuba Jožeta Požarja. Mož je bil zelo spoštovan, kar je tudi pričala obilna udeležba pri pogrebu.

Iz Istre.

n Novo katoliško izobraževalno društvo. Iz Pazina nam pišejo: Katoliški prepoved se širi povsod po mili nam Istri med hrvaškim ljudstvom. Lani se je osnovalo katoliško akademično ferialno društvo „Dobriča“, in glej sedaj se je ustanovilo novo katoliško društvo „Hrvatsko pučko sijelo“ v Pazinu. To društvo je ustanovljeno po vzoru slovenskih izobraževalnih društev. Uvideli so namreč po tolikih izkustvih in prevarah naši duhovniki, da ni več možno vleči jarma z liberalci. Odločili so se urediti vse narodovo življenje po krščanskih načelih in oteti naše ljudstvo iz rok liberalizma, ki bi ga npravno in gmotno uničil. K temu jih sili ona važna beseda Leona XIII.: „Duhovniki, ven iz zakristij!“

Na ustanovnem občnem zboru, ki je bil dne 31. jan., je pozdravil navzoče najprej sklicatelj veleč. g. J. Ladavac, vpokojeni župnik in dekan ter raztolmačil, čemu so se sešli. Nato so se prečitala pravila in se je določila udnina. Sledila je volitev odbora, ki se je sestavil tako: g. Ladavac J. predsednik, prošt A. Kalac, podpredsednik; pravnik Stojan Brajša, tajnik; g. Mate Ferenčič, kmet, njegov namestnik; župnik Stj. Kroppek, blagajnik; gosp. Josip Foškič, kmet, njegov namestnik.

Nato je govoril monsignor Kalac v znese-nih besedah o pravi sreči, ter naglašal, kako nam bo to novo društvo mnogo pomaglo, da jo dosežemo. Navzoče je ta lepi govor zelo navdušil za društvo. S tem je bil shod zaključen.

Dovolj mi še, dragi čitatelj, da Ti sedaj še par svojih misli povem. Da bi Ti videl stara rodoljuba vpokojenega župnika Ladavaca kako je ognjevit govoril proti našim liberalcem, ki delajo v pogubo našega naroda! Bog živi tega našega častitljivega starčka še mnogo let v delu za naš katoliški prepoved! Da bi bil, videl naše kmete, kako so veseli, da morejo prosto dati duška svoji katoliški zavesti! Tu ni tiste neiskrenosti, kakor pri liberalcih, ki ne poznajo narodove duše in je niti ne morejo poznati, ker je v nji versko čuvstvo živo, dočim je pri njih že davno izumrlo.

Veseli me, da morem poročati o teh veselih novicah, o našem zdravem istrskem prepovedu. Dal Bog, da bi se ta prepoved kaj čvrsto razvijal in čim prej dovršil. Vi pa, vrli Pazinci, ne ostanite na pol pota, temveč pogumno naprej pod geslom: Sve za vero in dom!

n Dolinsko izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo 31. jan. predavanje svojim članom in somišljenikom iz Ulice in Mačkolj. Prostorna dvorana je bila polna ljudstva, tudi fantje in dekleta so se vdeležile v obilnem številu. Nad 300 je bilo vseh udeležencev. Par nasprotnih vaščanov je skušalo motiti poučne govore. Največja reva med njimi (saj ga poznate) iz Ulice, naj bi rajša pridno k krščanskemu nauku hodil. Tako bi vsaj zvedel, da če umre siromak ali bogatin z enim smrtnim grehom, mu vsi duhovni na svetu ne morejo pomagati, tudi če jim nihče vinarja ne daruje za svete maše. — Predsednik Ivan Sancin pozdravi pričujoče in svari posebno stariše, naj pazijo na mladino, da je nasprotniki ne pokvarijo. Nato podeli besedo tovarišu Gašparju Slavcu. Ta je v dolgem govoru razkladal pomen kat. izobraževalnih društev. Govor si je popolnoma samostojno zložil. V njem navaja to, kar je sam skušal in se naučil s čitanjem dobrega berila. Govor zasluži, da ga „Zarja“ v celoti objavi, da bo v pouk in bodrilni onim, ki mislijo, da sami nič ne zmorejo. (Radi vstrežemo za vzgled. Op. ured.) Mladenč Križmančič je navduševal fante, naj se poprimajo učenja. Dejal je: Če se vsi učijo, naj se uči tudi fant; mar naj ostane vedno neotesan štor? Mladenč odborinik Tul iz Mačkolj je govoril, kako se fantje po vsi slovenski domovini organizirajo; naj bi se tudi istrski fantje zdramili in pogumno stopali v izobraževalno društvo neglede na morebitne zamere. Sosed Boljčič iz Boljune je pravil prav po domače, zakaj da snujemo mi uprav katoliška društva. Rekel je: Če bi bili Turki, ustanavljali bi turška društva, če bi bili protestantje, protestantovska, ker smo pa katoličani, ustanavljamo pa katoliška. Društveni tajnik nam je predaval v dovršeni obliki o slobodi po „Cvetju“. K sklepu je še dolinski g. kaplan spregovoril nekaj besed o pustu kurentu in njegovih norčijah — Vtis vsega shoda je tale: Ljudstvo je tu na splošno še vse dobro. Naše gibanje bo imelo tu prav čvrsto zaslombo. Z mladino se da tukaj opraviti več kakor kje drugje. Skrbimo, da napravimo tu prvi telovadni odsek. V izobraževalnem društvu je iz teh dveh vasi že več fantov korenjakov. Vso stvar so vodili in lahko se reče tudi izvršili ljudje sami brez „telegence“.

n Predavanje priredi izobraževalno društvo v Dolini jutri dne 7. t. m. po blagoslovu. Glavno predavanje bo o socialni demokraciji. Govorila bota tudi Gašpar Slavec in Jakob Pavlič, poslednji o potresu, Vljudno so vabljeni tudi Boljunčani.

n Iz rižanske doline. Pretečeno nedeljo se je vršil v Bezoviči ustanovni občni zbor društva „Zvonček“. Izvoljenih je sedem društvenih odborinikov. Članov je že čez 30. Društvo ima ime od ravnotako imenovanega in res izredno lepega izvira Rižane, kjer stoji tudi cerkveca posvečena Materi Mariji. Ime samo naznanja tudi smoter društva. Kakor zvonček Rižane oživlja, poji in preživlja na stotine bitij — tako bodi novo društvo vir krščanske omike, iz katerega bodo člani zajemali moč vere in ijubezni do cerkve, domovine in sebe. Pred vsem bo društvo skrbelo za krščansko berilo. Vsled nadarjenosti in navdušenosti naših ljudi za lepo petje, bo društvu mogoče vzdrževati moški in ženski pevski zbor, ki bo gojil pred vsem cerkveno in pošteno narodno petje. O priliki se bo tudi predavalo. Lep smoter, lep namen sta si z ustanovitvijo društva postavili, dragi Bezovičani, zato pa le pogumno naprej, pod varstvom Matere Marije, ki ste jo izbrali kot zavetnico društva! Pred vsem pa pridno čitajte berilo, ki vam ga bo društvo prekrbovalo.

V nedeljo se je vršil redni občni zbor katol. slov. izobr. društva v Loki. Volil se je nov društveni odbor in podalo se je poročilo o delovanju v preteklem letu. Vkljub temu, da veliko članov ni storilo svoje dolžnosti posebno pri plačevanju udnine, je društvo v preteklem letu napredovalo. S pomočjo do-brotnikov se je ustanovila društvena knjižnica, ki ima čez 70 vezanih knjig. Pripravil se je tudi za naše razmere dober glediški oder. Društvo je imelo tudi štiri poučna predavanja, ki bodo kmalu prinesla svoj sad, če Bog da. Priredila se je o priliki jubileja Nj. Veličanstva veselica z otvoritvijo knjižnice.

Delalo se je torej vendar le. Upamo, da se bo v novem letu društvo še bolj razvilo; zato pa se je tudi naupati večjega zanimanja članov. — Konečno omenjamo tudi društveno „Čebelico“. V začetku so člani kazali zanj veliko zanimanja, da je bilo v „Čebelici“ shranjenih do 300 kron. Ščasoma je navdušenje za to potrebno uredbo prenehalo. Želeti je, da se v novem letu „Čebelica“ požiivi in razvija v blagor članov.

Vina je v naših krajih še veliko na prodaj. Cene so izredno nizke. Vina, ki so se v preteklih letih prodajala po 36—40 K hektoliter, so padla letos na 30 in celo na 24 do 28 K hl. Fin refošek se letos dobi po 36 K hl. Ljudje imajo vino po kletih pa ga ne morejo prodati, odtod proti pomanjkanje. Če bi si kdo hotel priskrbeti tukajšnjega vina, ki je, zlasti belo, izborne kakovosti, naj le hitro stori — ne bo se kesal. Iz prijaznosti posreduje Krašvec Al., kaplan v Predloki p. Črni Kal, Istra.

n Iz Mačkolj. V nedeljo 31. prosinca nam je dolinsko kat. sl. izobr. društvo priredilo zanimivo predavanje, katerega se je udeležila ogromna množica ljudstva. Lepo je bilo videti in slišati, kako so mladi fantje in moške nastopali in v prepričevalnih besedah dokazovali, kako je potrebno, da se v sedanjih časih naglašja versko prepričanje tudi v društvenem življenju. To je navzočim tako ugajalo, da se jih je lepo število vpisalo iz lastnega nagiba. Ljudje so se med seboj pogovarjali: takega društva nam je bilo treba, ne pa onih, ki nam revežem vse obetajo a naposled še edino tolažbo, sv. vero izpodma-jejo. Po končanem predavanju so se zborovavci mirno razšli in Dolinčani so se o pravem času, trezno, vsi, v urejenih vrstah vrnili v obilnem spremstvu Mačkoljanov (do Pregene) domov. Razlegala se je tudi naša lepa narodna pesem. Hvala lepa vsem, posebno č. g. Volk, kaplanu dolinskemu in drugim govornikom. Kak razloček med tem društvom in med ponesrečeno N. D. O. — Generali N. D. O. so bili zapustili bojišče in svoje vojake, ter se izognili skupni sramoti, stem da so jo pobrisali poprej iz vasi, — pijančki N. D. O. pa so počasi kapali proti pilu.

Mačkoljanom vsa čast: „Vse za vero, dom, cesarja!“

n V jami sv. Socerba so neznani fantalinski razsvetljeni razbili kip sv. Socerba. Nabirajo se doneski za nov kip. V ta namen naj bi oni, ki kupujejo v dolinskem zupnišču knjižico o sv. Sacerbu, dodali še kak vinar. Tudi one, ki radi zabajajo v jamo iz Trsta in drugih krajev, prosimo darov, da se postavi dostojna podoba. Socerbljani pa bodo morali misliti, da na kak način vredijo pristop v jamo. Na vsak način se mora desna odprtina gosto zamrežiti, tudi ne bi škodilo določiti stalno vstopnino v jamo. Marsikaki kapniki bi se dali prodati mesto da bi jih, kakor do sedaj tržaški postopači razbijali. Tako bi znala imeti srenja majhen dohodek, ki ga sedaj nima.

n I Pojasnilo. Iz Doline smo prejeli: Velecenjeno uredništvo!

Resnici na ljubo naj se blagovoli pojasniti zadeva, ki jo je prinesla „Zarja“ dne 30. jan. v notici iz Doline. Tamka se čita, da šolski otroci podpisaneu nagajajo in da so po rimanjsko nahujskani. Oboje je resnica o boljunskih otrocih, dolinska šolska mladina pa se prav lepo obnaša.

Z odličnim spoštovanjem
Jožef Volk, kaplan v Dolini.
(Dostavek uredništva). Drage volje objavljamo to pojasnilo. Sicer pa se je že nam, ki nismo na licu mesta, zdelo, da misli naš dolinski dopisnik najbrže boljunske, ne pa dolinske otroke. G. kaplan dolinski poučuje namreč oboje.

Cerkveni vestnik.

n Spremembe v duhovščini. Č. g. P. Vincencij Toss pojde od Starega sv. Antona za kooperatorja v jezuitsko cerkev. Na njegovo mesto pride iz jezuitske župnije č. g. Jožef Ziaeh.

n Umrl je minoli petek v tržaški bolnišnici lajik frater Paskval iz kapucinskega reda. N. v m. p.!

n Kardinal Cretoni umrl. V sredo je umrl v Rimu kardinal Cretoni Serafin. Porodil se je leta 1833, kardinal pa je postal leta 1896. Bil je svoj čas papežev poslanik v Madridu.

Kako znajo govoriti naši fantje in moške!

O potrebi izobraževalnih društev.

(Sestavil in predaval minolo nedeljo Gašpar Slavec v Dolini).

Dragi fantje in moške! Naši nasprotniki poprašujejo kaj radi: Čemu imamo „katoliško izobraževalno društvo“? Ker nimajo dobre volje, ne bom tega pravil njim, ampak vam, da se bote našega društva toliko bolj vestno oklepali.

Rado se sliši dandanes, da vera ni v nevarnosti, in da smo dobri katoličani, ne da bi se dalje za take stvari zmenili. Vprašal bi vas pa jaz: Čemu se pa zavarovati proti ognju, saj

vendar ni take nevarnosti. Čemu pa vstanavljati zavarovalnice proti ognju, saj bom lahko sam pazil, da se ne kaj hudega pripeti doma z ognjem, z lučjo, ali pa da mi otroci morda kaj ne zažgejo. Tako bi si lahko kdo mislil. Pa glejte, kaj se je zgodilo nedavno v Boljuncu. Mož je bil z živino na paši, žena z otrokom v cerkvi, hiša zaklenjena. Kdo bi bil pričakoval kaj hudega. Toda kar naenkrat izbruhne v isti hiši požar ter napravi veliko škodo. Kaj če bi bil šel gospodar dotične hiše še-le tedaj k zastopniku zavarovalnice in hotel hišo zavarovati proti požaru? To bi ga bil zastopnik pogledal: prijatelj, sedaj je prepozno, če se nisi prej zavaroval, danes je prepozno.

Vidite, tako je z dandanašnje versko nevarnostjo. Tudi tu se je treba zavarovati dokler ne pride ogenj, ker potem ne bo več možno gasiti. Taka zavarovalnica proti take sorte požarom je naše katoliško izobraževalno društvo. Le pogledjmo, ali ne lete že iskre proti poslopju našega zdravega verskega življenja od strani framazonov, liberalcev in socialistov?

Sami smo priča, koliko se dandanes govori, tudi že na deželi proti verskim resnicam, kakor nevmrljivosti duše, vesti itd. Koliko se napada božje beseda, posebno od strani onih, ki prihajajo k pridigi samo, kadar luna mrkne. Koliko sovraštva zbujaajo proti naši duhovščini, saj vedo, da jim je ravno ta najbolj na poti. Koliko sovraštva izbruhajo proti našim Marijinim družbam, in kak vihar se je dvignil v taboru teh verskih mlačnežev ob vstanovitvi našega katoliškega izobraževalnega društva. To so torej iskre, ki letijo proti poslopju naše cerkve.

Dobra požarna bramba mora hitro priskočiti na pomoč, ne pa čakati, da se ogenj razširi in morda vse pokonča. Hitro mora biti na licu mesta s vsem svojim orodjem. Tako moramo tudi mi stopiti čvrsto na noge z orodjem izobrazbe. V tem tiči važnost izobraževalnih društev. Tu se namreč učimo, kako se imamo nasprotnikom v bran postaviti, da ohranimo svojemu narodu, kar mu je najsvetejše: vero. Možje, časi so hudi, če se ne bomo krepko in pravočasno branili, bo prišlo tudi pri nas kakor je sedaj na Francoskem. Tam se katoličani niso shajali, niso brali, se niso izobraževali, njihovi duhovniki so samo molili za srečen izid volitev, ljudstva pa niso vodili v oženj. Nasprotniki pa niso spali, ampak volili so vse poslance na svojo stran. Tako so prišli francoski brezverci do velike moči v državi. Zdaj pa divjajo, kakor se jim poljubi. Zapodili so redovnike, zaprli samostane; iz šol so vrgli križ in vse krščanstvo ter napravili „svobodne“ šole. Zapisujejo so se, da ne mirujejo prej, dokler ne obesijo zadnjega „farja“.

Ali ne bi lahko prišlo tudi pri nas tako daleč, če ne bomo o pravem času pazili. Primimo torej hitro za naše duhovno orodje, dokler ne šine ogenj brezverstva iz naših streh. To naše orodje je naša zdrava izobrazba. Zato prihajajte zlasti fantje radi v naše društvo! Poprimite se berila naših katoliških knjig in časopisov. List „Mladost“ vam prav posebno priporočam. Le pogumno naprej! Ne vstrašite se onih, ki vam pravijo, da če se vpišete v katoliško izobraževalno društvo, da ne bote imeli tu nobenega veselja. Veselja pri nas ne manjka. Naše veselice pa, so res to, kar morajo biti, namreč zdravo razvedrilo; po naših veseliah vas prav nič ne bo bolela glava, kakor plesalec in pijance. Mladenčič, pogumno naprej! Pokažimo, da bo Dolina prva, kakor je bila prva pred 30 leti, ko je kot junakinja pokazala sovragu roge za slovenske pravice, kakor nam priča Tabor na glavnem trgu. Kdo je bil glavna podpora tega spomenika? Mar ne pokojni naš dekan kanonik Jan? Glejte, to znamenje nas spominja, da moramo svojo duhovščino spoštovati, ker je toliko storila za nas tudi na narodnem polju. Naši nasprotniki pravijo: Kje so oni zlati časi, ko je naš dekan pok. g. Jan tako krepko podpisal naše društvo „Vodnik“ in se tudi vdeleževal njegovih veselice. Res je, bil sem priča tudi jaz, da sta se vdeležila ranjki g. dekan in tedanji g. kaplan veselice, a te veselice so bile brez onega krokanja in plesa, kakor so današnje „narodne“ zabave. Vidite, na kakšni podlagi se je delalo takrat in na kakšni se dela sedaj.

Nevstrašeno torej naprej, dragi moške in fantje. Ne sramujte se ne našega krščanskega pozdrava, — kakor se ga žal boje nekateri vzgojitelji — niti se ne sramujte svojega krščanskega imena. Le pogumno naprej po po započeti poti napredka in kreposti.

Domača šola.

«KONKURENCA».

(Iz hrvaškega po „Pučkem Prij.“)

Beseda konkurenca je latinska. Sestavljena je iz con (izgovori kon) in currere (izgovori kurre); con pomeni skupaj, currere pa je slovenski teči; concurrere je torej: skupaj teči, da se vidi, kdo bo drugega prehitel in kdo bo prej dospel do cilja. Konkurentje so ljudje, ki se trudijo, kako bi eden drugega zmagal. Konkurenca torej, slovenski bi se reklo tekmovanje, želja dveh ali več oseb, da bi drugega pretekli ali zmagali v kakem oziru.

O konkurenci govorje posebno trgovci. Namen trgovca je namreč, da bi kar je mogoče svojega blaga spečal. Zato gleda vsak, kako bi dobro blago dajal kar mogoče ceno; in ako mu ne gre tako, tedaj hvali svojo robo tudi bolj nego velja v resnici. S tem hoče ljudstvo pre-

slepiti in prevariti. Konkurenca je torej v tem oziru gotovo nepoštena, kajti tako se odvrne kupovalce za lažjo od dobrih trgovcev ter se dotičnike tako preslepi, da kupujejo za veliko svoto slabo blago.

Nepoštena konkurenca je dandanes žalibog mnogo na svetu. Največji nepošteni konkurentje pa so židje. Oni vedo robo izvrstno ponarejati in jo predložijo ljudem, boljše kakor je v resnici. Tako ponarejajo vino, moko in drugi živeži. Ta nepoštena konkurenca se je razširila posebno, odkar se je proglasilo načelo takozvane svobodne konkurence, to je odkar so začeli neki učenjaki učiti, da sme vsak delati, kar hoče, ne ozira se pri tem na bližnjega. Ako imaš denarja in si poleg tega zvit ter moreš druge preslepiti in prevariti — to lahko storiš, ne da bi se izpraševal, so li sredstva, ki jih pri tem rabiš, dovoljena ali ne. Bogatini, posebno židje, si znajo to dobro tolmačiti. Poprijeli so se velikih podjetij, začeli so graditi velike tovarne in naročevati robo kar najceneje (seveda tudi najslabšo), tako da so prevzele trgovci in rokodelci ves zaslužek, ter so takozvani srednji stan popolnoma uničili. Tudi kmetu ni bilo s tem boljše. Ostalo mu je vino v kleti. Zakaj? Temu je največ krivo ponarejano vino, ki ga židje in drugi pod vodstvom svobodne konkurence v tovarnah proizvajajo iz vode, špirta in drugih primes. Ravno tako se godi glede drugih zemeljskih proizvodov. Oni so, ki cenijo prvi žito, živino, meso, sadje itd. Zahvaliti moramo Boga, da je vendar država začela paziti na ta nesramni posel židovske konkurence. Dobili smo že tudi postavbo, da je strogo prepovedano ponarejati vina. Pričajkujemo pa še mnogo drugega. Samo naj Bog živi in ohrani naše krščansko-socialne poslanci na Dunaju, ki se edini potegnejo za uboge kmeta in delavca.

Za kratek čas.

Za krčmarje. Gost: „Kako se imenuje to vino?“ — Krčmar: „Čemu vprašate to?“ — „Zato, ker vse, kar je krščeno, mora tudi imeti svoje ime.“

Književnost.

kn „Pasjeglavci“. Pravkar širi slaba judovska kolportaza po svojih brezvestnih agentih ničvedce nenravne spise in sicer po vsej slovenski deželi. Zato je postalo nujno potrebno, da se zastavi pot širjenju tih pogubonosnih spisov z razširjenjem dobrega berila. Za prvo silo bo izdala katoliška knjižnica „krasno zgodovinsko povest „Pasjeglavci“ in ob koncu te povesti bo objavila tudi več daljših legend iz življenja Kristusa-ovega.

Ta knjiga se bo oddajala prve mesece t. j. do konca marca po nizki ceni 1 K dasi bo obsegala blizu 500 strani in bo imela na čelu krasno večbarvno sliko. Za letošnjo zimsko sezono upamo, da bo z razširjenjem te knjige razpečevanje nenravnih spisov oteženo, ker bo vsako rajši za malenkostno ceno kupil to knjigo, kakor pa drago plačeval umazan roman.

Segajte pridno po tej knjigi! S tem bote storili prvi korak do ureditve dobre katoliške kolportaze in mnogo pripomogli do te prepotrebne naprave. Saj nam je znano, kolika nevarnost preti slovenskemu ljudstvu od strani slabe kolportaze posebno sedaj, ko ima biti v najkrajšem času proglašen zakon preste kolportaze.

Širite ZARJO

Razne vesti.

r Meteorološki celoletni pregled. Minolo leto 1908. je bilo srednje toplo in zelo suho. — Opazovanja na toplomeru dajo povprek v Celsijevih stopinjah: ob sedmih zjutraj 5.43°, ob dveh popoldne 12.70°, ob devetih zvečer 8.24°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega leta 8.79°. Največja toplota 32.0° dne 30. rožnika, najmanjša še 14.3° dne 13. prosinca. — Opazovanja na tlakomeru dajo 769.94 mm kot srednji zračni pritisk; 1. ga leta, za 0.94 mm nad normalom; najvišji 753.4 dne 16. listopada zjutraj, najnižji 714.0 dne 11. grudnia zvečer. — Mokrih dni je bilo 113, padavina znaša vsega skupaj 1064.7 mm; največ 124.0 mm je padlo dne 15. velikega srpana, nečuvno veliko. Drugače je pa bilo leto zelo suho in sploh se je tožilo o veliki suši. Najbrž je vplivala jedna izmed zvezd repatic, katerih več so letos opazovali na zvezdarnah; svojo bližino je naznanjala tudi po večjih utrinkih, ki so se letos videli. Ta nebesna telesa, ki niso nič drugega nego po vulkanizmu razdrobljeni planeti, imajo goromno veliko in žareče ozračje, katero, ako pride z zemljinim ozračjem, ki je tudi zelo raztegnjeno, v dotiko, velik del vlage nase potegne, vsled česar se padavina na zemlji izdatno krči. Naj se o tem nauku sodi kakor se hoče, toliko je gotovo, da letos razmere v zraku niso bile normalne. — Megla je stala ob 92 dnevih.

r Ogromna ura. Kje? — Seveda v Ameriki, kjer so največje palače, največji mostovi, največje železnice, največji bogataši, mora biti tudi največja ura. Postavijo jo na neko palačo blizu morja v Novem Jorku. Ura bode

tako velika, da se bode lahko iz vseh parnikov v luki poznalo, koliko je ura; in to tudi po noči, ker bode ura razsvetljena. Večji kazalec bo dolg 6 metrov in 224 kg težak, manjši pa bo dolg 4 in četrt metra in tehtal bode 165 kg.

r Kinematograf — šola tatov. Marsikdo si misli, da vlomilec, tatovi, roparji niso prebrisani. Pa so. Lansko leto so „kinematografi“ v Parizu predstavljali, kako roparji napadejo vozeči vlak, kako nabijejo vlakovodjo in vlak oropajo. Posledice so se pokazale. Kmalu nato se je uresničilo, kar je „kinematograf“ predstavljaj. — Pred kratkim je tudi nek „kinematograf“ predstavljaj to-le: Dva človeka prideta v neko stanovanje in prineseta en zaboj. Gospode ni doma. Sluga, ki nič ne ve, je zelo začuden. Medtem, ko oba tujca ž njim govorita, zleze tretji človek iz zaboja in pobere dragocenosti v srebru in zlatu. Ko to konča zleze nazaj v zaboj. Ona druga dva vzameta spet zaboj, se pri slugi opravičita, da sta zgrešila hišo — in odideta. Kmalu potem se je ta zvijača v resnici zgodila. Tu uči kinematograf tatove krasti!

r Koliko se dobiva zlata in srebra v Avstriji? Ministerstvo javnih poslov je izdalo statistiko o rudarstvu, v kateri stoji, da se je leta 1907. dobilo v celi Avstriji 307.109 metriških centov zlate rude v vrednosti 615.926 K; za 60.000 K manj nego leta 1906. Srebrne rude pa se je našlo 133.804 metriških centov v vrednosti 2.798.149 K. Vse tovarne v Avstriji, ki iščejo zlato in srebro in se bavijo s čiščenjem teh rud, se nahajajo v privatnih rokah. Večinoma so te tovarne na Češkem.

KOLENDARČEK:

Svečan — Februar.

6. Sobota: Doroteja, dev. muč.: Žalimir.
 7. Nedelja: 1. predpepelnična; Romuald; (O delavcih v vinogradu. Mat. 20.) — Zgod. kol.: + Papež Pij IX. l. 1878.
 8. Ponedeljek: Ivan Mat. sp. — Zgod. kol.: Obglavljenje škotske kraljice Marije Stuart. + France Prešern l. 1849.
 9. Torek: Apolonija, dev. muč.: Ciril Aleks. — Zgod. kol.: + Fr. Ks. Gabelsberger leta 1785. Potolčena Matija Gubčeva kmečka vojska v Stubici leta 1573.
 10. Sreda: Šolastika, dev. — Zgod. kol.: + Edison Tomaž l. 1847.
 11. Četrtek: Adolf, škof. — Zgod. kol.: + srbski kralj Milan l. 1901.
 12. Petek: Evlalija, dev. muč.: Zvonimir. — Zgod. kol.: + Cesar Franc I. l. 1768.
 13. Sobota: Katarina, dev. (Zadnji kraje ob 1:52 pop.) — Zgod. kol.: Franc Rački l. 1894; + Wagner l. 1883.
- Ključ, pravi, da bo saeg in dež.

Poslano. *)

Po dvakrat poslani izjavi nape-njam sedaj že par tednov svoje oči, da bi v predalih „Edinosti“ uzrl svojo na tamošnje uredništvo poslano izjavo, pa je le ne zagledam. Čudno se mi zdi, da ne bi uredništvo prejelo mojega dvakrat odposlanega pisma. — Sedaj pošiljam svojo izjavo uredništvu cenjene „Zarje“, ki je bolj skromna, in upam, da bo od skromnega človeka in ob enega „grešnika“ sprejela to-le

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem kričal za dolinskimi tamburaši, da so kalabreži in to oni dan, ko je imela N. D. O. svoj shod v Mačkoljah dne 17. jan. Tem potom se zahvaljujem vsem onim, ki so količkaj pripomogli, postaviti me pred svet za tako strašnega obrekovalca in hudodelnika. Kakor sem pozneje zvedel, so nekateri „ljubi“ prijatelji, katerim nisem nikdar kaj žalega storil, gledali, da bi me tudi dejansko napadli. Zelo me veseli, da se sedaj poznamo.

Mačkolje 27, P. Dolina.

ANDREJ STURMAN.

*) Za članke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le v smislu zakona.

Slovenec KONRAD SKAZA, delavnica za vsa cerkvena dela v St. ULRICH, Gröden (Tirolsko) se najtopleje priporočuje za vsa cerkvena dela. Velikanska zaloga sv. razpel. Novi zanimivi slovenski ceniki zastoj in franko. Postrežba solidna in hitra.

Stara partika ne velja več!

preskrbite si novo, s tremi krasnimi slikami opremljeno „Družinsko pratio“ za 24 vin. v prodajalni „Katol. tiskovnega društva“ v Trstu, ulica delle Poste, šte. 9.

Kupite čevlje

pri poštenem slovenskem čevljarjem mojstru

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

Ta mojster vam postreže po domače, z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

ZALOGA likerjev v sodčkih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerno. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

NOVO POGREBNO PODJETJE

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo

št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo d'Azeglio št. 18.

Prirreja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrlice, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rokave, čevlje, vence in umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče. Cene nizke, da se ni bati konkurence.

Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo: HENRIK STIBEL in drug.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Prodajalna KATOLIŠKEGA TISKOVNEGA DRUŠTVA

-- v TRSTU, ulica delle Poste šte. 9. --

Ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trgovske knjige, notici i. t. d., i. t. d.

:: Častito duhovšično opozarjamo posebno ::

na našo zalogo voščenih sveč prav po tovarniški ceni in sicer: pristno voščene kg á K 5.—, I. vrste „Il Santo di Padova“ kg á K 4.40, II. vrste kg á K. 2.40, okinčane sveče kg á K 3.40, ekonomicne sveče kg á K 1.40. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg K 1.20, 2.—, 2.40 ter oglje za kadilnice á kg K 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvica za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži) povoskano platno za altarje, tiskovine za čč. župne urade dobito istotam.

Sprejemajo se knjigovežka dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike: Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavoju ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi. — Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.

Obilno obiska in naročil prosi

„Katoliško tiskovno društvo“ v Trstu.

Dobava cerkvenih oblačil in

cerkvenih potrebščin vsake vrste.